

A NŐK A FASISZTA ÁLLAM ÉLETÉBEN

Az anyaság tisztelete és az anya megbecsülése jellegzetes vonása az egész olasz népnek. Ez az anyatisztelelet régi római hagyomány. Az olasz leánynevelés is ebből indult ki. Mint a latin népek közt általában, úgy Olaszországban különösen, a nők nem kívántak kifelé irányuló befolyást, inkább az otthonukban szeretnek érvényesülni.

Kétségtelen, hogy a család és kötelékében dolgozó nő minden bizonnyal képvisel annyi, ha nem több társadalomgazdasági értéket, mint a hivatásszerű foglalkozásban a családon kívül dolgozó nő. És a családjában, mint gyermekeinek nevelője, ezek útján gyakorol annyi befolyást a népkultúra előbbrevitelében, mint a közélet színpadán szereplő nő. Mindazonáltal a fasiszta nevelés, amely az egyént a közösség szolgálatára neveli, nagy súlyt vet arra, hogy a nőket is áthassa az a hazafias és áldozatos szellem, amelyet a fasizmus megkíván.

A nők nevelő szerepe éppen a családi körben fontos kiegészítő része az állami nevelésnek és az ő közreműködésük nélkül az nem volna teljes.

Mussolini megadta a nőknek a választójogot, részt adott nekik a közigazgatásban és a korporációkban is egyenlő jog elve alapján.

A földművelési, az ipari és a kereskedelmi korporációkban a nők száma a férfiakéhoz viszonyítva a következő volt:

Munkaadó	Férfi	Nő
Földművelés	3.241.326	775.668
Ipar	1.022.300	225.478
Kereskedelem	703.656	192.572
Munkás		
Földművelés	3.1309-798	787.030
Ipar	3.595-979	1.033.780
Kereskedelem	533.426	136.886

Az 1936-iki statisztikai felvétel szerint a dolgozó nők száma 5-2 millió 13 millió férfival szemben. A női keresők munkaágak szerint következőképp oszlanak meg:

Foglalkozási ágak ezrekben	1931	1936
Földművelés	1.539	2.428
Ipar	1.280	1.416
Házi alkalmazott	473	585
Kereskedelem	281	473
Bankok, biztosítók	13	12
Oktatás	135	175
Egészségügyi hivatások	74	76
Közhivatalok és magánhivatalok	49	51
Tudomány és irodalom	2	2
Művészetek	8	7

A női ipari munkaadók közt legnagyobb számban vannak a ruházati szakmában, a textil, malom, pék és szárított tészta szakmabeliek.

A munkásnők között nagy számot képvisel a háziiparral foglalkozó nők száma, mely körülbelül fél millió.

Olaszországban olyan pályákon is találunk nőket, melyekből nálunk jórészt ki vannak zárva. Így az 1931-es statisztikában találunk 2 állatorvost, 180 ügy-

védet, 5 jegyzőt, 216 mérnököt, 51 kereskedelmi vezetőt, 517 könyvelőt, 90 zeneszerzőt és karmestert.

A női munkabérekre vonatkozóan az olasz törvényhozásnak az az álláspontja, hogy egyenlő munkáért egyenlő fizetés jár úgy a nőnek, mint a férfinak. A két házastárs közül a családi pótlék a férjet illeti. De ha a nő családfenntartó, a pótlék neki is jár, úgy, mintha férfi volna. Teljesen eltér a fasiszta törvényhozás a más országok gyakorlatától ama rendeletével, hogy semmiféle hivatalból nem szabad az ott alkalmazott nőt férjhezmenetele miatt elbocsátani. A nők alkalmaztatásának méretét az egyes foglalkozási ágakban bizonyos százalék állapítja meg, csakhogy Olaszországban a férjezett és családfenntartó nő, éppúgy, mint a nős férfi, előnyben részesül pályázat alkalmával a nőtlen és hajadon pályázókkal szemben.

A nő jogát saját keresetére Olaszországban soha sem tették kérdés tárgyává. Közhivatalokban a nők számaránya a magasabb állásokban 5 százalék és 20 százalék az alsóbb fokozatokban, ezt az arányt később 10 százalékra csökkentették. Ezenfelül vannak a hivatások, melyek kiválóan női foglalkozások. Az egészségre ártalmas üzemekből teljesen kizárják a nőket.

E néhány példa reávilágít a nő helyzetére a mai olasz államban.

Ragadjunk ki most egy-két adatot a nők szervezéséről, valamint a leányifjúsági szervezkedésről a fasiszmban.

Az első női fásókat 1921-ben alapította *Elisa Mayer Rezzoli*. 1925 óta rohamosan szaporodnak és ma három csoportra oszlanak. A vezetőkeret a 25 év körül járó fasiszta asszonyok tömörülése, ők látják el a nyári üdülő- és az állandó népjóléti telepeket, a téli inszégsegélyt és minden egyéb szociális részletmunkát. Ilyen például az anya- és csecsemővédelem, a házassági és születési segélyakció, törvénytelen házasságok rendezése, fiatalkorúak gondozása, fogházmisszió, egészségvédelem, étkeztetés stb. Mindezekben a munkaterületeken a rendszer az asszonyok gyakorlati érzékét és anyai gondoskodó szívét veszi igénybe – a családlátogató gondozástól kezdve a nagy tömegjóléti intézmények vezetéséig. Mindez a munka a „fasiszta asszonyok” csoportjára van bízva s ebbe beleolvadt minden jótékonyági magánkezdeményezés.

A fasiszta családlátogatókat évente külön tanfolyamokon képezik ki az egyes tartományokban. Hasonlóképp képezik ki tartományonként az anya- és csecsemővédőnőket, évente körülbelül 4000 hallgatót. Külön tanfolyamot végeznek azok, akik a gyarmatokba készülnek szociális munkára. Az egyes csoportok titkárnői külön kiképzésben részesülnek.

A második csoport a falusi gazdasszonyok csoportja. Vezetőnőit gazdasági téren is kiképezik, hogy a falusi asszonyoknak jó tanáccsal szolgálhassanak és az autarkias törekvéseket minél jobban megvalósítsák. Íme néhány példa: 3416 csoportbaromfitelep létesült, kiosztásra került 240.000 tojás és napos csirke, 13.416 fajkakas a földművelésügyi tárca terhére. A házinyúl és selyemhernyó tenyésztésére ugyancsak nagy gondot vetnek. Kísérleti zöldséges kerteket létesítenek. Piaci árusítóhelyeket biztosítanak és varrógépeket osztanak ki. A gazdasági ismeretekben való jártasság bebizonyítására különféle gazdasági versenyeket rendeznek.

A munkásnőkérdést is teljes egészében felkarolja a fasiszta nők szervezete. Az egészség- és erkölcsvédelemtől az állásszerzésig és a munkanélkülieknek varrodákban való foglalkoztatásáig minden ágazatot megtalálhatjuk.

A diplomás nők és a művésznők csoportja a férfiakéhoz kapcsolódik.

Az anya- és csecsemővédelem mindenütt első helyen van. A szülőotthonok, bölcsődék és gyermek-üdülőtelepek példásak. Egyszerűek, célszerűek és nagy befogadóképességűek.

A leányifjúság kis és fiatal olasz leányokra oszlik. Vezetésük külön kiképzett tanítónőkre van bízva. A tanítás a testnevelésre, gazdasági s háztartási nevelésre és csecsemőgondozásra terjed ki s vidékenként a szükséghez mérten szabást, varrást, hímzést, első segélynyújtást, házi betegápolást stb. is tanítanak. A fasiszta leányifjúsági szervezkedésnek két jellegzetes vonása van: a nőiség kifejlesztése és a kölcsönös segítség szellemének ébresztése és ápolása. Ez az ifjúsági mozgalom nem öncélú, hanem hasznos segítő társakat akar nevelni, akik minden munkából minél jobban végezzék el a nőkre háruló feladatot. És igazán ifjúsági mozgalom, mert 25 éves korban a tag átmegy a fasiszta asszonyok csoportjába, hogy nevelését befejezve, hasznos és segítségre kész tagja legyen a nemzetnek.

Gróf Zichy Rafaelné